

№ 4 (636)
Квітень 2005 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Адреса сайту ВНТУ в Інтернеті
<http://www.vstu.edu.ua>

***Вклонімося
великим тим рокам***

(стор. 10–11)

ЗНАЙ НАШИХ!

ДОБА ЕКСТРЕМАЛЬНОГО ПРОГРАМУВАННЯ

У відбірковому турі V Всесвітньої олімпіади з програмування, участь в якому взяли 304 команди з п'яти континентів, збірна нашого Вінницького національного технічного університету виборола 14 місце. Серед тридцяти збірних, які вийшли у фінал, команда ВНТУ є єдиною не лише від України, а й загалом від СНД. Цікаво, що вінницькі студенти показали кращий результат, ніж команда Китаю. Російські програмісти вдовольнилися 82-м місцем.

Впродовж електронного відбіркового туру команди повинні були за п'ять годин розв'язати 6 незалежних теоретично-прикладних задач. Участь у цій олімпіаді беруть не лише студенти, а й професійні програмісти. Популярності олімпіаді надає й те, що призовий фонд становить понад 3000 Євро.

П'ята Всесвітня олімпіада з програмування проходить у Будапештському економіко-технологічному університеті з 29 квітня по 1 травня. До столиці Угорщини наш університет відряджає студентів-програмістів Дмитра БІЛОУСА та братів Дмитра і Павла КОРЖИКІВ.

Олімпіаду організує Угорська студентська асоціація з електротехніки та університет післядипломної освіти ім. Чарльза Саймоні, аби студенти комп'ютерних наук та фахівці інформаційних технологій мали змогу пе-

реверити свої знання та навички з програмування в екстремальних умовах.

Команди з трьох учасників змагаються рівно добу. Завдання складається з декількох задач на спільну тематику. Для їх вирішення потрібні глибокі знання з розробки програмного забезпечення, мережевого програмування та штучного інтелекту. Крім того учасники повинні вміти швидко вивчати та застосовувати нові поняття з друкованих матеріалів, наданих організаторами. Команди можуть використовувати будь-яке програмне забезпечення та обладнання за бажанням; учасники повинні привезти власні комп'ютери на фінальну частину змагань. Використання будь-якої сторонньої допомоги, мобільних телефонів або Інтернету забороняється.

До речі, друга команда ВНТУ, яка брала участь у електронному турі,

хоча й не вийшла у фінал, але показала пристойний результат — 35 місце. Найвище місце інших українських команд 80-те.

Олімпіада

ЗМАГАЛИСЯ ФАХІВЦІ ІЗ «СУА»

6-8 квітня Інститут автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління нашого університету уже вшосте під егідою Міністерства освіти і науки України провів відкриту Всеукраїнську студентську олімпіаду із спеціальності «Системи управління і автоматики».

ВНТУ єдиний в країні ВНЗ, який проводить таку олімпіаду. З кожним роком вона набуває все більшої популярності серед майбутніх фахівців цієї спеціальності. Нині ці інтелектуальні фахові змагання зібрали близько шестидесяти студентів не лише з України, а й з СНД.

Олімпіада із «СУА» проводиться в два етапи. Перший у кожному ВНЗ окремо. А переможці приїждять до Вінниці для участі у другому, фінальному. У ВНТУ змагання мали два тури: теоретичний і практичний. До речі, готували завдання не лише викладачі ВНТУ, а й інших ВНЗ. Зокрема дуже цікаву задачу запропонував викладач Східноукраїнського національного університету ім. Даля (Луганськ) Сергій Львов.

Олімпійцям були надані найкращі комп'ютерні класи університету. Їм пропонувались завдання з профільних дисциплін спеціальності «СУА»: елементи та пристрої систем управління і автоматики; теорія автоматичного керування; теорія інформації; дослідження операцій; програмування і чисельні методи; методи і засоби збору, передачі й обробки інформації; мікропроцесорна техніка; комп'ютерні системи вимірювання та контролю тощо.

Роботи учасників олімпіади (як і на вступних іспитах до ВНТУ) шифрувалися кодами, які були відомі лише авторам робіт та зберігалися у закритих конвертах за підписами всіх членів журі до кінця олімпіади. Таким чином досягалась абсолютна об'єктивність оцінювання.

Переможцями олімпіади стали: **1 місце: Олег Юдин (Вінницький національний технічний університет)**. Окрім диплому I ступеня він отримав супер-приз — лазерний принтер HP.

ІІ місце: Дар'я Книженко (НТУ «Харківський політехнічний інститут») та **Роман Красницький (Донецький національний технічний університет)**; Почесне друге місце посів також **Олександр Мереакре (Технічний університет Молдови)**.

ІІІ місце: Андрій Білоус (НТУУ «Київський політехнічний інститут»); Кирило Руденко (Національний аерокосмічний університет ім. Жуковського «ХАІ») та Артем Шишкін (Донбаська державна машинобудівна академія).

Призи отримували усі, хто зайняв до десятого місця включно: власників знайшли кілька DVD-ROM, радіо-клавіатур, CD-плеєрів, колонок, мобільних телефонів і стартових пакетів до них, flash-пам'ять 256 МВ. А оптичних мишей, блоків DVD-RW та CD-R ніхто й не брався рахувати. За такий призовий фонд доречно сказати вдячне слово спонсорам – народному депутату України, випускнику Вінницького технічного університету з цієї спеціальності Володимиру Майстришину, фірмі «ТЕАМ» (директор теж випускник цієї спеціальності Павло Мельничук), інноваційно-впроваджувавальному підприємству «Інновінн» (директор — доцент Юрій Скідан), вінницькій філії банку «Аваль», ЗАТ «Київстар», фірмі «Нова». До речі, голова ОДА Вінниччини Олександр Домбровський теж закінчував цю спеціальність у ВНТУ.

Учасникам олімпіади не приховували свого захоплення багатого колекцією художніх полотен університету. Щиро висловлювали вдячність за чудову організацію олімпіади.

Анатолій Васюра, директор ІнАЕКСУ, професор

Варто прочитати

БЕЗ РЕТУШІ

У видавництві «УНІВЕРСУМ-Вінниця» щойно вийшла в світ нова книга ректора нашого університету Бориса Мокіна «Що за горизонтом?».

Борис Іванович знаний в Україні та за її межами не лише як плідний науковець і вдалий управлінець освіти. Він, доктор технічних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, академік Академії педагогічних наук України та декількох громадських вітчизняних і міжнародних академій, депутат Верховної Ради УРСР 12-го та Верховної Ради України 1-го скликань, є членом Національної спілки журналістів України, автором чималої кількості сміливих, резонансних публікацій в обласній і загальнодержавній періодиці. Нова книга Бориса Мокіна є восьмою з його документально-публіцистичної серії: «Щоб не було соромно перед дітьми або рік у політиці» (1991), «Напередодні та трохи згодом» (1992), «Чи те ми робимо?» (1994), «Рік поза політикою або вінницький детектив» (1996), «Запитання без відповідей» (2000), «Час сподівань» (2001), «Перші підсумки» (2004).

«Що за горизонтом?» охоплює часовий проміжок рівно

в рік і написана як авторський репортаж у темпі процесів, що відбувались упродовж цього року в нашому технічному університеті, на Вінниччині та в Україні загалом.

Особливість цієї книжки — події і думки подаються без заключної ретуші і без намагання сподобатись переможцям політичних баталій.

Книга викличе інтерес у всіх, хто цікавиться розвитком подій в Україні упродовж 2004 та на початку 2005 року. Проте особливу цінність вона матиме для політологів, адже в ній віддзеркалена динаміка зміни настроїв і пріоритетів українців залежно від застосованих до них передвборчих технологій.

«Що за горизонтом?» буде корисною також майбутнім поколінням студентів ВНТУ як посібник з його історії періоду Української помаранчевої революції.

МЕНЕДЖЕР — НЕ ПРОСТО ЕКОНОМІСТ.

Конференція

Це управлінець високого ґатунку

Інститут менеджменту нашого університету (директор — кандидат економічних наук, доцент Микола Небава) під егідою Міністерства освіти і науки України 12-13 квітня провів загальнодержавну науково-методичну конференцію «Управління якістю підготовки менеджерів-економістів галузевого спрямування». Подія для ІнМ знаменна, адже інститут такий захід всеукраїнського рівня зорганізував уперше.

Співорганізаторами конференції виступили економічні факультети Київського національного університету імені Шевченка та Чернівецького національного університету імені Федьковича, факультет менеджменту і маркетингу НТУУ «КПІ».

Учасники мали змогу ознайомитися з виставкою науково-методичної літератури, виданої викладачами ІнМ. Неабияке зацікавлення викликала експозиція зброї, яку випускає науково-виробниче об'єднання «Форт» МВС України. До початку роботи конференції вона була приурочена не випадково, адже чимало випускників Інституту менеджменту успішно працюють на цьому престижному і знайомому не лише в Україні підприємстві.

Відкрив конференцію голова її оргкомітету, ректор ВНТУ Борис Мокін:

— В Україні в минулі роки менеджерів вважали просто економістами. Проте за західними критеріями менеджер — це не економіст. Це управлінець високого ґатунку. За спеціальністю «фінанси і кредит» готують спеціалістів, які вміють формувати фінансові потоки. А менеджери з фінансово-кредитної діяльності — це фахівці, які вміють керувати роботою людей, котрі формують фінансові потоки. Отож, це ширший і перспективніший фах. До речі, у США менеджер найвисокооплачуваніша категорія фахівців — їх зарплата приблизно на 25% вища, ніж у конструкторів чи експлуатаційників. Сам по собі менеджмент не може існувати окремо. То за радянських часів, якщо директор радіозаводу не справився зі своєю роботою, його відправляли директором

цегляного заводу. Якщо і там не вийшло, то ставили директором школи. Бо людина була менеджером взагалі. Нині ж на Заході в деяких країнах взагалі на 1-й курс менеджерів не набирають. Спочатку треба отримати якусь спеціальність — стати бакалавром якогось напрямку, а вже потім вчитися на менеджера з цього напрямку. Інститут менеджменту нашого університету теж готує менеджерів певного галузевого напрямку. Якщо наш випускник йде працювати керівником у радіоелектронну промисловість, то він знає основи радіоелектроніки. Якщо йде працювати в енергетичну галузь, то знає основи енергетики. До речі, перший навчальний план, який узагальнив таку спрямованість, це план підготовки енергоменеджерів — викладається третина теплотехнічних дисциплін, третина електротехнічних і стільки ж економічних. Ця конференція стане ще одним кроком до вдосконалення підготовки галузевих менеджерів.

Високий інтерес до конференції виявили викладачі технічних кафедр нашого й інших університетів Вінниці. Зацікавлено слухала зала доповіді доктора технічних наук, професора Володимира Кожем'яки, д. т. н., професора ВДАУ Володимира Лисогора, директора ІнМАД, завідувача кафедри ММСС, кандидата технічних наук, доцента Віталія Мокіна.

За матеріалами роботи конференції вийде збірник, котрий узагальнить усі висловлені пропозиції. Загалом в ІнМ уже є вагомий напрацювання і уже сформовані творчі колективи, які пишуть науково-навчальні посібники з особливостей підготовки кожної спеціалізації менеджерів.

● Студентське самоврядування ●

СПОСІБ УТВЕРДИТИ ДЕМОКРАТИЧНІ ПРИНЦИПИ МАЙБУТНЬОЇ ЕЛІТИ

(про один із пріоритетів управління університетом)

10 березня в Міністерстві освіти і науки України відбулася зустріч за «круглим столом» міністра Станіслава Ніколаєнка з представниками студентського самоврядування ВНЗ країни. У ній взяли участь і студенти нашого університету: голова Президії Студентської ради ВНТУ Тетяна Трояновська та голова студради ІНРТЗП, член Президії СР нашого університету Костянтин Коваль.

Уже наступного дня на Раді з виховної роботи, членами якої є 17 студентів-представників різних ланок студентського самоврядування, Тетяна і Костянтин розповіли про цікаву і корисну для них зустріч, головна ідея якої базувалась на тезі: входження України в європейський освітянський простір, приєднання до Болонського процесу передбачає розвиток студентського самоврядування у ВНЗ, активізацію діяльності його органів, підвищення їх статусу і авторитету у студентському середовищі. Станіслав Ніколаєнко наголосив, що МОН України надаватиме цим процесам велику увагу, а студентам необхідну допомогу та підтримку в реалізації завдань студентського самоврядування.

Перші паростки самоврядування в нашому університеті з'явилися ще у 1993 році, коли студенти, відгукнувшись на пропозицію адміністрації, створили Загін з підтримки порядку в гуртожитках та на території університету (ЗППГУ) і в такий спосіб добровільно взяли на себе обов'язки охорони і забезпечення громадського порядку у студмістечку та під час проведення будь-яких заходів у клубі ВНТУ; опікування особою безпекою студентів, захист їх законних інтересів, запобігання правопорушень і їх припинення тощо. Ефективність і дієвість студентського загону підтверджена часом. За 12 років ЗППГУ набув авторитету. Оновлення його складу (підбір нових кандидатур та стажерів) відбувається за ініціативою студентів, вибір командирів ланок та командира Загону відбувається в умовах відкритого обговорення. Діяльність ЗППГУ визначається Положенням. До складу Загону залучаються хлопці, які мають належну спортивну підготовку, добре навчаються, дотримуються правил внутрішнього розпорядку і моральних нормативів.

У 2000-му році за підтримки студентів-магістрів створено «Еліт-клуб», до першого складу якого увійшли 47 студентів різних курсів та факультетів, що мали не лише найвищий рейтинг у навчанні, але й активно займалися науковою роботою (майже усі вони отримали диплом магістра і продовжують навчатися в аспірантурі). Окрім того кожен з учасників відрізнявся художньою обдарованістю, своєрідним мистецьким талантом, спортивними досягненнями. Та все ж головним було і є те, що кожен з них неабияка особистість. А поєднує їх висока ерудиція, вихованість, прекрасні людські властивості — організованість, відповідальність, високі моральні якості.

Саме ці студенти — більшість з них уже наші випускники, і про їх досягнення неодноразово писав «Імпульс» — Оксана Білошкурська, Марина Білінська, Олексій Бойко, Юрій Буренніков, Валентин Грабко, Юлія Маримончик, Олександр Мокін, Ілона Пехан, Віктор Савуляк та

багато інших започаткували студентське самоврядування. Маючи високий авторитет у групах, на факультетах, де навчалися, вони згуртовували навколо себе студентів, сприяли їх навчальній, науковій та творчій діяльності. Власною активністю, відкритістю до спілкування доводили, що завдяки самоврядуванню максимально виявляються і реалізуються творчі здібності студентів, формуються моральні якості, підвищується ініціативність кожного.

3 квітня 2001 року вийшов наказ МОНУ за №166 «Про затвердження Положення про студентське самоврядування у ВНЗ», де чітко визначається сутність студентського самоврядування, мета і завдання його органів: «Студентське самоврядування у ВНЗ функціонує для забезпечення виконання студентами своїх обов'язків та захисту їх прав і сприяє гармонійному розвитку особистості студента, формує у нього навички майбутнього організатора, керівника. Діяльність органів студентського самоврядування направлена на удосконалення навчально-виховного процесу, спрямованого на якісне навчання, виховання духовності і культури студентів, зростання у студентській молоді соціальної активності та відповідальності за доручену справу».

Тож, керуючись цим Наказом і Положенням, члени «Еліт-клубу» сформували структуру і організували роботу студентського самоврядування ВНТУ. У 2002 році відбулась студентська конференція, яка затвердила сформовані по факультетах виконавчі органи, визначила їх структуру і термін повноваження, обрала Голів студентських рад інститутів, сформувала Президію студентської ради ВНТУ, визначивши її мету і завдання. Першу Президію студентської ради ВНТУ очолили Марина Білінська, Олексій Бойко та Валентин Грабко. Валентин, до речі, у листопаді 2001-го року увійшов до складу Всеукраїнської студентської ради, головою якої став Володимир Литвин.

Сьогодні студентська рада ВНТУ — це досить потужний колектив, куди входить 7 СР інститутів (їх голови входять до складу Президії), 5 СР гуртожитків (їх голови входять до складу СР студмістечка), СР студмістечка (її голова Юлія Орлюк входить до складу Президії), ЗППГУ (командир загону В'ячеслав Собченко член Президії) і Президія СР ВНТУ.

26 квітня відбулись чергові звітні збори студентського самоврядування, які ухвалили оновлене (за ініціативою самих студентів) Положення про студентське самоврядування ВНТУ. СР творчо співпрацюють з адміністрацією університету й інститутів у вирішенні багатьох питань навчально-виховного процесу.

Маючи чималий досвід самоврядування, наші студенти відкриті для спілкування і обговорення шляхів розвитку й удосконалення цієї надзвичайно важливої діяльності, що невід'ємна від демократизації суспільства, освіти зокрема. Саме тому вони відгукнулися на пропозицію обласного управління у справах сім'ї та молоді зустрітися з проблем студентського самоврядування з представниками Вінницького молодіжного руху. Я також була запрошена студентами на цю зустріч.

Яким же було моє здивування, коли почула, що, виявляється, голова громадського молодіжного об'єднання «Молодіжний народний рух» Сергій Урсуленко (він же п'ятикурсник ВДАУ) прийшов, аби допомогти нам *створити* (!!!) органи студентського самоврядування. Менторським тоном, який не передбачав іншої точки зору, пан Урсуленко категорично заявив: оскільки в жодному ВНЗ Вінниці немає студентського самоврядування, він пояснить, як його започаткувати. На моє запитання: звідки інформація, що у ВНТУ немає студентського самоврядування, він самовпевнено відповів: «Ми проводили опитування». Хто це «ми» — не уточнив. А на питання «Коли і за якою методикою проводили опитування?» відповів: «Спілкувались із деякими друзями і знайомими». Коментарі зайві. Але коли я уточнила: «Інформація у вас на рівні чуток і пліток?», промовчав. На питання, чому саме він прийшов розповісти нам про студентське самоврядування, відповів: «Восени минулого року в аграрному університеті вийшов наказ ректора про студентське самоврядування. Але власне самоврядування поки немає». Як з'ясувалося, Урсуленко не знає ні про Наказ МОН №166, ні про Всеукраїнську студентську раду, не бачив навіть положення про студентське самоврядування.

Тож на якій підставі він і ще один представник Вінницького молодіжного руху прийшли повчати наших студентів? Зараз у Вінниці виникла тенденція залучати студентське самоврядування до різних партій, рухів, громадських об'єднань, давати різні доручення і рекомендації. Хочу нагадати міністерське Положення: «Самоврядування у ВНЗ — це самостійна громадська діяльність студентів із реалізації функцій управління ВНЗ, яка визначається ректоратом (адміністрацією), деканатами (відділеннями) і здійснюється студентами згідно мети і завдань, які стоять перед студентськими колективами... Органи студентського самоврядування не залежать від релігійних об'єднань і політичних партій та рухів». Тому у своїй діяльності вони мають керуватися чинним законодавством (Законом про освіту, рішеннями МОН, статутом ВНЗ та діючим положенням).

Тамара БУЯЛЬСЬКА,
проректор ВНТУ з виховної роботи та наукової роботи у галузі гуманітарних наук, заслужений працівник народної освіти України, професор

ЗНАЄТЕ АНГЛІЙСЬКУ? ІДЬТЕ НАВЧАТИСЯ ДО США!

З кожним роком громадяни України відкривають для себе все більше можливостей для навчання за кордоном. Такий вид отримання якісних знань разом із прекрасним шансом досконало оволодіти іноземною мовою заохочує все більше молодих людей до участі в різноманітних конкурсах на отримання грантів на безкоштовне навчання або підвищення кваліфікації у вищих навчальних закладах інших країн.

Нині в нашій державі діє багато програм, з допомогою яких можна отримати грант на навчання в тій чи іншій країні. Одна з найвідоміших, безперечно, Програма наукових обмінів імені Фулбрайта. Метою цієї програми є інтеграція України в міжнародну наукову спільноту через сприяння обмінам науковців і дослідників України та Сполучених Штатів Америки.

З 2000 року одним із найважливіших напрямків Програми імені Фулбрайта стали обміни студентами та аспірантами. За умовами конкурсу Fulbright Graduate Student Program випускники українських вищих навчальних закладів можуть навчатися в американському університеті упродовж одного року (non-degree program) або від одного до двох років (master's program).

Пропонується також програма післядипломної освіти в США, яка є поєднанням навчання з індивідуальною дослідницькою роботою. Така програма передбачає широкий спектр можливостей: річне (півторарічне) навчання без отримання диплома з метою поглиблення знань з певної наукової дисципліни (non-degree program), перекваліфікація або навчання за суміжною спеціальністю, здобуття магістерського ступеня (master's program), проведення індивідуальних досліджень (research program), підготовка до кваліфікаційних іспитів і вступу до докторантури (doctorate program).

Ще однією програмою, яка може зацікавити вже викладачів, є Програма проведення наукових досліджень або читання лекцій в університетах США.

Переможці конкурсів отримують:

- щомісячну стипендію
- додаткові гроші на придбання професійної літератури та підручників
- медичне страхування
- безкоштовний проїзд в обидва боки.

Крім того, учасники Програми проведення наукових досліджень або читання лекцій в університетах США можуть взяти з собою членів своєї родини.

Звичайно, пропозиція є надзвичайно цікавою, та слід знати, що для участі в конкурсі, аплікант повинен відповідати кільком вимогам, однією з яких є вільне володіння англійською мовою, адже всі півфіналісти зобов'язані пройти комп'ютерне тестування (TOEFL та GRE). Крім того, необхідні добрі знання тієї галузі спеціалізації, яка Вас цікавить.

Відбір учасників здійснюється на відкритій конкурсній основі. Фіналісти остаточно затверджуються комісією у Сполучених Штатах Америки.

У 2005 році анкети до участі в конкурсі за Програмою навчання в університетах США на магістерському рівні приймають до 16 травня, а за Програмою проведення наукових досліджень або читання лекцій в університетах США — до 16 вересня.

Якщо вас зацікавила ця інформація і Вам хотілося б спробувати свої сили в такому проекті, Ви зможете отримати всю інформацію, а також аплікаційні форми для участі в конкурсі за Інтернет-адресою www.fulbright.org.ua або за телефонами в Києві: (044) 229-18-50, (044)229-23-24, (044)230-20-60.

Ви можете також звернутися за консультацією до Інформаційно-консультаційного центру «Освіта за кордоном», що розміщений в аудиторії 2157 нашого університету. Крім того, тут Ви зможете отримати і консультації з підготовки до здачі стандартизованих тестів TOEFL, GRE, GMAT, IELTS, DSH та інших.

Галина Абрамович,
керівник центру «Освіта за кордоном» ВНТУ

З країн далеких повернувшись

ЯКЩО ДУЖЕ ПРАГНУТИ, ТО МРІЇ ЗДІЙСНЮЮТЬСЯ

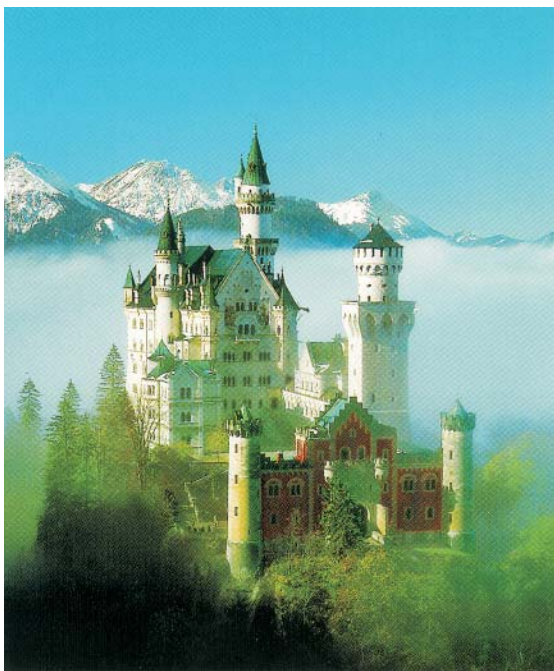
Четвертокурсниця Інституту машинобудування і транспорту нашого університету Віталія Шемардіна вже вдруге за програмою обміну студентів стажувалась у Німеччині. Цього разу в науково-дослідному інституті Отто Шота в місті Йена.

У ФРН дівчина займалась дослідженням склокераміки з майже нульовим коефіцієнтом теплового розширення та високим рівнем кристалізації. Така склокераміка використовується для спорудження космічних кораблів і... сучасних електроплит.

— Доводилось бувати на Йенському склозаводі. Вразив рівень автоматизації: величезний цех, плавильні печі, від них довжелезні (метрів 200-300) потоки рідкого скла, а в приміщенні жодної людини. Процесом керують з операторської кабіни три інженери. На інших заводах бачила, як створюють роботів, як роблять лазерне зварювання, бачила в дії верстати, що ріжуть з допомогою тонкої цівки води...

Вперше Віталія поїхала до Німеччини на практику після другого курсу. Дівчина навчається за спеціальністю «технологія машинобудування», вільно володіє англійською. Перед поїздкою інтенсивно вдосконалювала німецьку. За програмою обміну студентів вихованці ВНТУ до ФРН їдуть не вперше. Під час своєї попередньої тримісячної практики Віталія працювала у міжнародному дослідницькому центрі GKSS під Гамбургом. Тоді досліджувала матеріали сплавів алюмінію за проектом літакобудівної компанії Airbus. Дуже пишалась, коли дізналась, що в Гамбурзі є фан-клуб Кличків.

— У Німеччині на інженерні спеціальності надзвичайно ве-

Найкрасивіший замок Європи Schloss Neuschwanstein, де була наша Віталія

ликий конкурс, — розповідає Віталія.

— І відбір дуже жорсткий. У нас потік — це 100 студентів, а там усього 30. Від українських німецькі студенти мало чим різняться. Хіба тим, що оптимістичніші і впевненіші. Оскільки при вступі витримують такий ретельний відбір, то змушені дуже відповідально ставитися до навчання. Зрештою, альтернативи не мають — усі екзамени, заліки усні, списати неможливо. А власне залік — це мінімум хвилин 40 індивідуального спілкування з викладачем.

Обидва рази серед іноземних студентів від України Віталія була одна. Разом з нею працювали над проектами юні громадяни Бразилії, Китаю, Словаччини, Болгарії, Тунісу, Гани... Усі отримували стипендію на рівні прожиткового мінімуму. Німецького, звісно. Тож, економити не доводилось. Тим паче, якщо їхали до інших німецьких міст чи європейських столиць знайомитись з тамтешніми визначними пам'ятками і привозили тому підтвердження у вигляді квиточків, то отримували 50-відсоткове відшкодування своїх туристичних витрат. Так у Німеччині переймаються культурним рівнем не лише власних, а й іноземних студентів.

Звісно, Віталія скористалась таким сприяттям. Побувала в Парижі, в Амстердамі, в Копенгагені, в Берліні, Мюнхені, Дрездені, Лейпцизі, Бухенвальді, в Альпах...

— Париж мені не дуже сподобався, — дивує своїм зізнанням Віталія. — Сіруватий він якийсь. Я сподівалась від цього міста мрії більшого. Звісно, на Єлисейських Полях дуже гарно. Лувр дивовижний. Але усе уявлялось мені казковішим, неймовірнішим, недосяжнішим. Була на Ейфелевій вежі, але й вона на мене не справила того враження, якого я сподівалась. Найбільше сподобався Амстердам — це місто, яке ніколи не спить. Тут у самому повітрі відчуваєш свободу.

А в Берліні, вважає Віталія, значно менше, ніж слід було б, залишили пам'яток Другої світової війни.

— Таке враження, що у ФРН взагалі не вважають, що Гітлер — німець. В одному музеї в експозиції поставили його воскову фігуру, так німці три дні активно пікетували музей, аби її забрали. Здається, німці просто ігнорують історію Другої світової. Але ж помилки історії можуть повторюватись. Досі в Німеччині поділ на «осі» і «весі» — «східних» і «західних». З колишньої території НДР здебільшого прагнуть перебраться мешкати на захід країни.

Віталія каже, що дуже вразив рівень довіри німців до своїх іноземних студентів. Кожен одразу ж отримує ключі від майже усіх кабінетів науково-дослідного інституту. Тож, у будь-який зручний час може прийти і працювати чи то в Інтернеті, чи то власне у лабораторії.

— У Німеччині дуже сумувала за батьками. Це для мене було найважчим. А зараз сумую за своїми німецькими друзями. Маю бажання знову поїхати до Німеччини на стажування. Я знаю, якщо дуже прагнути, то мрії здійснюються.

КЛАСИК УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

(Максим Рильський — 110 років від дня народження)

Український поет. Мистецтвознавець, перекладач, академік, директор інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії Академії наук України (1944–1964 рр.) Максим Тадейович Рильський народився 19 березня 1895 року у Києві. Молоді початку третього тисячоліття ця відстань у часі може здатися глибокою давниною. Але мистецтво, художній талант, високий вимір людяності мають властивості долати часові межі і входити в простір сучасності природно і невимушено. Вслухаємось! Наскільки сучасно звучить вірш-заклик, вірш-благання, вірш-заклинання, написаний в період 1911–1918 років:

*Люби природу не як символ
Душі своєї,
Люби природу не для себе,
Люби для неї.
Вона — не стільки тема вірша
Або картини, —
В ній є висоти незміримі
Й святі глибини.

У неї є душа могоча,
Порив є в неї,
Що більший над усі пориви
Душі твоєї.*

Великий український поет, народний і самобутній Максим Рильський створив свій неповторний і живий поетичний світ, наповнений і філософською заглибленістю, і життєлюбною вдачею, і мелосом української мови, і українською ментальністю.

*Живе поезія у мові,
Якої мати вчила нас,
У гніві, в усмішці, в любові,
В красі звичайній, без прикрас.
Вона — не тільки мрії срібні,*

*А й праця, й радощі зусиль,
Вона потрібна, як потрібні
Вода й повітря, хліб і сіль.*

Усе його життя, вся його поезія пов'язані з почуттями та думками України. Олександр Дейч у своїх спогадах про Максима Рильського писав: «Українську народну творчість він знав як ніхто в наш час. ... У гімназичні роки М.Рильський мешкав деякий час у видатного композитора Миколи Лисенка. Майбутній письменник учився у нього розуміти силу та красу музики. Не раз доводилось мені слухати прекрасні імпровізації Максима Тадейовича на роялі, які вражали багатством композиції. Українська пісня і музика були завжди його рідної стихією».

Масштабною була діяльність Максима Рильського і в галузі художнього перекладу. Його переклади — це величний подвиг і поета, і науковця, з ім'ям якого пов'язаний цілий етап розвитку української мови і української культури.

А моє власне сприйняття творчості М.Рильського пов'язане з дитячими спогадами. У 1952 році мій тато захищав дисертацію по творчості польської письменниці Марії Конопницької (1842–1910), твори якої українською мовою перекладав Максим Рильський.

Саме до нього була направлена на рецензії дисертація мого батька. Я ще і досі пам'ятаю те захоплення, з яким він розповідав своїй матері про першу зустріч з Максимом Тадейовичем і їх тривалу розмову по тексту дисертації. Після попередньої домовленості батько був запрошений на квартиру до Рильського. І перші три питання, з якими Максим Тадейович звернувся до незнайомого йому дисертанта були такі: «Істи хочете?», «У Вас є де ночувати?», «Як швидко Вам потрібен письмовий текст рецензії?»

Батько був не тільки зачарований людяністю, доброзичливістю Рильського. Але відчув його неабиякий педагогічний талант, був вражений його ерудицією, шанобливим ставленням і глибоким аналізом наукової праці викладача педвузу. Він не тільки уважно прочитав увесь текст дисертації і дав професійні поради та рекомендації, але зупинявся і коментував навіть дрібні деталі, на які зазвичай опоненти не звертають уваги. Окрім того він помітив деякі неточ-

ності в посиланнях на рядки з поезії Пушкіна, творчість якого М.Рильський не просто перекладав, а глибоко знав. Варто пам'ятати, що Рильський створив блискучі переклади з Пушкіна, Лермонтова, Міцкевича, Словацького, Тувіма, Вольтера. Буало, Гого, Расіна, Корнеля, Мольєра, Верлена, Ростана, Данте, Гейне, Шекспіра, Байрона та багатьох інших. Як пише О.Дейч: «Його поважні дослідження про творчість класичних і сучасних письменників залишаються як зразки добродійного поєднання наукової та поетичної думки».

Але моє особистісне ставлення до Рильського, як до людини, поглиблювалось і тим, що протягом багатьох років батько був у дружніх, творчих стосунках з видатним українським перекладачем, знавцем М. Григорієм Кочуром — учнем М.Рильського.

Г. Кочур (1908-1994 рр.), який зазнав сталінських репресій, був для мене, особливо у ті, 60-ті роки одним із символів української інтелігенції. Саме він згадував про те, як уважно і з якою любов'ю ставився Рильський до талановитої молоді, а головне знаходив, відкривав і підтримував талановитих, як це і було у випадку з Григорієм Порфіровичем, який завжди з вдячністю згадував про Рильського навіть у 1993 році на Всесвітньому конгресі славістів у США. Там після його 40-хвилинної промови вибухнула 10-хвилинна овація.

Тож, не варто дорікати поетові (і чи маємо на це моральне право!) за деякі занадто ідеологізовані вірші. Як згадують його сучасники, він був благородний, мужній художник слова, людина широкого і щедрого серця. І може варто відгукнутися на позицію поета:

*Читаю! Вглибися у те,
Чим я свою пісню зогрів,
І, може, почувеш ти щось,
Що більше од звуків і слів.*

*Побачиш ти в пісні моїй
Луну своїх власних надій...
Читаю! Поглянь, усміхнись:
Я твій, я не вмер, я живий!*

**Тамара БУЯЛЬСЬКА,
проректор ВНТУ з виховної
роботи та наукової роботи
у галузі гуманітарних наук, за-
служений працівник народної
освіти України, професор**

Михайло СТРЕЛЬБИЦЬКИЙ

МАЙДАН, ВІКТОРІЯ

Вінок сонетів

«Помаранчевий? Так, гарбузовий!
 Котить осінь комусь гарбуза.
 Планетарний гарбуз, показовий,
 Ворохобний гарбуз показань.
 Гарбузового кольору сила
 По холодних гряде кольорах.
 Україна гарбуз той зростила
 Цього разу, мов, не на сльозах»

Михайло Стрельбицький.

«Помаранчевий? Так, гарбузовий!..»; 2004, листопад

«На третю добу ми замешкали в родині Радчуків. Якось повертаємось з Майдану перепочити, а нас зустрічає розтривожена дружина Валентина Васильовича пані Олена: «Ви там Ігоря не зустрічали?» Виявляється, їхній син Ігор, студент, почув по радіо, ніби на Майдан висилають танки – розганяти людей, троцнити наметове містечко. Схопившись з-за столу, Радчук-молодший побіг «лягати під танки на Майдані». Почувши про таке, ми й собі розвернулися з порогу, побігли...»

Вікторія КОЛОСОВА, першокурсниця факультету функціональної електроніки та лазерної техніки

Вінницького національного технічного університету; 2004, грудень

1

Вікторія – дівчисько на Майдані,
 Із Вінниці приїхала вона.
 Клекоче серце, п'яне без вина,
 Трипільські барви гріють, гарбузяні.
 Отверзлися серця, епох на грані,
 Рокоче Київ і не засина.
 Ущертна українська сторона
 Юдолі-долі блуддя рве кайданні.
 «Що, вийшли танки? Ляжемо під танки!»
 «Екзарше, Бандюкович не пройде!»
 Ночам на зміну тягнуться світанки.
 Кріпись, Майдане! Вся планета жде.
 Освячується миром якомога
 Вікторія – Майдану перемога.

3

Із Вінниці приїхала вона
 Із подругами: двійко незрадливих!
 Вже ляканих життям, та не лякливих,
 Землячок не останніх Богуна.
 Кричали тато: «Чом така дурна?!
 Там же війна, а не естрадний «Вивих»!»
 Спинали мама, їхніх слів плаксивих
 У пам'яті в্রেп'яшена луна.
 Усе-таки не заступили, рідні,
 Єдину доріжню до обідні,
 Що на Майдані правиться сповна.
 Духовної обідні сила вища,
 Духовних сил непретензійне грище;
 Клекоче серце, п'яне без вина.

5

Трипільські барви гріють, гарбузяні,
 Відіграють душі та серця
 Від Борвію, злодюжки-вітерця,
 Що котить барви зимні, Сизим дані.
 Трипільські – праглибинні, осіянні,
 Від глини, плодів, жар-птичого пірця, -
 Із пригорщі щедротного Творця, -
 Непереможні барви, нездоланні.
 Не помаранча, але гарбуза
 Викочуєш, вітчизно показань,
 Як діва женихам, що кров'ю п'яні.
 Супроти бандюковичів тупих
 Твої зійшлися, з'їхалися, і в них
 Отверзлися серця, епох на грані.

2

Вікторія – дівчисько на Майдані:
 Кругленькі щічки, задубілий ніс,
 Веселий чубчик і відсутність кіс,
 Школярський вигляд, очі полум'яні.
 Широкі жести, майже що й не плавні,
 Як у співачки, що спішить «на біс».
 Листопад снігом сипоне навкіс –
 Рум'янци зворохобить первозданні.
 Все ж курточка... немов не дуже тепла.
 Отож тепло її над нею, втекле,
 Як аура, процвітана сповна.
 Довкола роззирнувшись, звикає,
 Свої студентські плечі розправляє;
 Із Вінниці приїхала вона.

4

Клекоче серце, п'яне без вина,
 Тверезістю, відвагою сп'яніле;
 Обличчя, між обличчів просвітліле,
 Зневажає Епоху Боввана.
 Нарешті серце мудрості сповна
 І гречності – тож духотворить тіло,
 Те тіло, що обтяжувати вміло,
 Принижуючи дух до казана.
 Хоч казани... Та ось же ж і вони,
 Їх теж серця врядили – от збагни! –
 Про запахи тут трепетно-гречані...
 Тепло сердечне відіграло брук
 І его рук; а серце без принук
 Трипільські барви гріють, гарбузяні.

6

Отверзлися серця, епох на грані,
 Бо розділив країну вражий син
 На тих, кому дозують діоксин,
 І тих, кому подачки папір'яні.
 (Хто взяв подачку, зраджує зарані,
 ще й чесністю запроданця свій «чин»
 собі умотивовує з причин
 обов'язку в подачки відроблянні).
 Ще трохи, і народ дійшов би краю,
 Завчив навіки: «Маю те, що маю»,
 Злочинцям відробляючи сповна.
 Але сердець дівочих і юначих
 Знайшлося трохи – розбудили сплячих:
 Рокоче Київ і не засина!

7

Рокоче Київ і не засина.
До Києва зійшлася Україна,
Котра живіша, зряча, не руйнна:
Гойдається, як нива наливна.
Аж розгнівилась білокам'яна,
Та білокам'яна, що діоксинна:
Оббріухе – «в Ім'я Отця і Сина» –
Єдиновірна, глуду не сповна.
Хоч онде хлопець з білокам'яної
Привіз штандарта: «Братцы, вы – герої!
А Чушка, Бандюкович, — сатана!»
То – гості. Тут же власне слово гострить:
«А ти – за спільний діоксинний простір?!» —
Ущертна українська сторона.

8

Ущертна українська сторона,
Родючий ґрунт, прискнілий від ерозій;
Малий засів, гіркі жнива лейкозів,
Мутантенків лайлива сарана.
Толочена всіма – не первина!
(Казав Мазепа: чайка при дорозі),
Щаслива в біса, нещаслива в Бозі,
З-під крадуна, немов з-під Перуна.
Тому й повсталася. Себто постаєш,
Нарешті-врешті голос подаєш,
Плачі тамуєш вічні-незридданні.
Сама собі скресаєш з-під полуд,
Сама собі не віриш: твій це люд
Юдоли-долі блуддя рве кайданні?

9

Юдоли-долі блуддя рве кайданні
Високий злет зеленого ума,
Й душа зелена, також не німа, -
Спростовуючи фобії прадавні.
Не про майданців забрехався Дарвін,
І не про них, нарешті, Колима:
І от усі турботні усіма
Не в Задзеркаллі, не в Зачемоданні.
Суспільству народитися пора?
Пора! – відповідає дівтора;
Годину й час на вежі піють склянки.
Але хвилина чорна надійшла,
Згустилася, нависла стовбула.
«Що, вийшли танки? Ляжемо під танки!»

10

«Що, вийшли танки? Ляжемо під танки!» –
Спішать з порогу на Майдан вони.
Вечера не вечеря, сні не сні,
Не втома втома, мозолі – не ранки.
Моторів наслухають вінничанки:
Важких – не чуть... Вікторіє, зітхни.
Зітхнувши, серце, все-таки всміхни...
Злякались бронетанки тропотянки!
До ранку тропотянка захиснюща,
Від холоду, від танків помічнюща:
Такої не станцюється ніде!
У бабці Шури є свята іконка,
Шепоче бабця Шура, кучмогонка:
«Екзарше, Бандюкович не пройде!»

11

Екзарше, Бандюкович не пройде!
Бо куплене Твоє благословення,
Твоє мільйонновдячне, без натхнення, -
Ти сам те знаєш, - кладки не кладе.
І не з Тобою плем'я молоде!
І не Тобою Україна-неня
Майданові несе Христове вчення,
Яке з Майдану у віки гряде.
Ба, й шахтарі, кмітливіші котрі,
Твої неважать козири старі:
Всі ктитору служити забаганки.
В наметах прозрівають гірники,
Та й без гіркої, поки тут-таки
Ночам на зміну тягнуться світанки.

12

Ночам на зміну тягнуться світанки,
Повільні, як ніколи, як з тенет.
Наметові підморгує намет:
Весілля буде в Ігоря й Світланки!
А й без наперстка, геть без наперстянки
Дві долі поєдналися у лет;
Благословив їх дядько Інтернет
І запросив до інтернет-альтанки.
Майбутнє в очі кожні заглядає,
Мужицьку арифметику являє:
Весілля до весілля прикладе.
І щось таке достоту українне
Вбачає тутка світ, антируїнне:
Кріпись, Майдане, вся планета жде!

13

Кріпись, Майдане! Вся планета жде.
Це правда: вся планета цього разу
Чекає: чи устоїш проти сказу
Тупих фальсификаторів людей?
Фальсифікують-бо не де-не-де,
А всюди. І таку «підводять базу»,
Що – знай, мов, - доля в образі «Камазу»
На всіх шляхах гарчить своє «гарде!»
Тупим фальсификаторам лиш ти
Проти-стоїш, Майдане прямої,
І чесна дорога тобі дорога.
Озлобленню щоденне кажеш «ні!»,
Бо кожен успіх в будь-якій війні
Освясчується миром якомога.

14

Освясчується миром якомога, -
Тим миром, що Мазепа звав: «покій», -
Тріумф; і провокатор сам не свій
Повзе з Майдану, як дрібна стонога.
Він клеїв вуса, не боявся Бога,
Своє «проте» сичав, неначе змій...
Та цур йому! Софія з-між Софій
Софійствує над пагорба й чертога.
Звучить наскрізно Гомін Золотий.
Між перехожих раптом... лик святий
То тут, то там, і куртка – ніби тога.
І хоч під куртку пневмонія б'є,
Кефіру склянку переможно п'є
Вікторія – Майдану перемога.

15

Вікторія! Майдану перемога!
Вертається назад фальсифікат:
Як бумеранга кривобокий брат,
Гримить фальсификаторам під ноги.
А люд майданний – втілена спромога, -
Шаліє гречно, світиться стократ,
Ні виплат не жадав же, ні відплат:
Немовби духом вийшов з Декалога.
Хоч перемогу вкрадено напів,
І знову кар'єристів час наспів,
І вкотре оживилися захланні, -
Це перемога, що на всіх одна!
Й непрошене втирає сльозеня
Вікторія – дівчисько на Майдані.

2005, лютий, Вінниця.

Інженер-полковник у відставці Віктор Миколайович Говоров у січні 1942 року вступив добровільно у ряди Збройних Сил. Зовсім юним хлопчиком пішов на фронт. Має багато бойових нагород. До ордена Вітчизняної війни I ступеня він був представлений через десять років після закінчення другої світової. Бойова нагорода за бойовий подвиг у мирний час.

Службу проходив на кораблях Чорноморського Флоту. Воював у складі Червонопрапорної Каспійської флотилії і Чорноморського флоту. Був артилеристом-зенітником. За період війни пройшов 3200 миль. Служив у Рaketних Військах стратегічного призначення. З 1975 року працював завідувачем лабораторій кафедри теоретичної механіки нашого університету. Нагороджений 4 орденами і 22 медалями.

«Истинному герою трагической эпопеи линкора «Новороссийск» — з таким написом подарував нашому землякові свою книгу завідувач кафедри теорії корабля Ленінградського вищого військово-морського училища (яке, до речі, закінчував Говоров). А кілька років тому до Вінниці особисто до Віктора Миколайовича, аби вручити йому орден За мужність, приїздили представники посольства Росії.

Гвардії полковник у відставці Василь Овсійович Компанець Велика Вітчизняна війна застала у Московському військово-інженерному училищі, яке закінчив у жовтні 1941-го. Воював на Сталінградському, Донському, Воронезькому, Степному, Другому та Третньому Українських фронтах на посадах командира саперної роти, полкового інженера стрілецького полку і командира гвардійського окремого саперного батальйону 36-ї гвардійської стрілецької дивізії. Двічі поранений. Нагороджений 10 орденами: Червоного Прапора, Олександра Невського, Богдана Хмельницького, двома орденами Вітчизняної війни I ступеня, орденом Вітчизняної війни II ступеня, двома орденами Червоної Зірки, За службу Вітчизні, румунським орденом Теодора Владиміреску і 20 медалями. Понад 20 років сумлінно працює на ниві охорони праці. Нині є начальником відділу охорони праці та безпеки ВНТУ.

Гвардії полковник у відставці Микола Степанович Макаренко воював льотчиком-винищувачем на Першому Білоруському, Першому та Другому Прибалтійських фронтах. Нагороджений шістьма орденами: Вітчизняної війни I ступеня, двома Вітчизняної війни II ступеня, двома Червоної Зірки, Богдана Хмельницького і 17-ма медалями. З 1960 року працював у нашому університеті на різних інженерно-технічних посадах.

Полковник у відставці Броніслав Семенович Бугорський воював наводчиком у складі 16 Гвардійської самохідно-артилерійської бригади Першого Українського фронту. Двічі поранений, інвалід війни. Нагороджений п'ятьма орденами: Вітчизняної війни I та II ступенів,

60-та весна Перемоги

Їх серед нас усе менше. Тих, хто власну молодість і здоров'я, життя не шкодував, аби вона була — Перемога. Лиш тоді, коли відзначаємо її чергову річницю, одягають нагороди. Свідчення свого героїзму і самопожертви. І ледве стримують скупу солдатську сльозу, коли чують щирі слова вдячності. Від тих, для кого Перемога є складовою великої історії, частиною вічності. А для них, ветеранів Великої Вітчизняної, вона найважливіша подія особистого життя.

ВКЛОНІМОСЯ ВЕЛИКИМ ТИМ РОКАМ

Червоної Зірки, За службу Батьківщині, За мужність і 18 медалями. З 1980 року працював на різних інженерно-технічних посадах у ВНТУ.

Гвардії полковник у відставці Борис Аврамівич Земляков воював на Північно-Західному, Другому Прибалтійському і Першому Українському фронтах помічником начальника штабу полку з розвідки, начальником розвідки дивізії, в кінці війни був помічником начальника оперативного відділу дивізії. Був пораненим і тричі отримав контузію. Нагороджений двома орденами Вітчизняної війни, орденом Червоної Зірки, орденом Богдана Хмельницького і 12 медалями. З 1967 року працював у нашому ВНЗ завідувачем кафедри теоретичної механіки. Нині є головою Ради ветеранів 24-ї стрілецької дивізії, яка визволяла Вінницю від німецьких загарбників.

Інженер-полковник у відставці Василь Йосипович Коваленко з квітня 1944 року у складі Першого Українського фронту звільняв від фашистів Україну, Польщу, Німеччину. Форсував річки Віслу і Одер. Під час штурму міста-фортеці Бреслау отримав поранення. Перемогу зустрів у військово-медуспиталі. За особливі заслуги під час бойових дій нагороджений орденами Вітчизняної Війни I ступеня, За мужність та 20 медалями. Працював у нашому ВНЗ старшим інженером НДС.

Традиційно профком співробітників ВНТУ та Рада ветеранів нашого університету, кафедра КМД організують зустрічі з ветеранами. На такі «Зустрічі поколінь» послухати спогади, поспілкуватися з тими, перед ким, як перед власними батьками, у вічному боргу, приходять і студенти, і викладачі.

Для ветеранів на «Зустрічі поколінь», яка відбулася 30 березня, співали магістри Оленка Пігуль та Ярослав Філіп, студентки Анна Деменець і Олена Мензул, власну поезію читала Ксенія Білоус (студентка ІНЕЕЕМ). Вшанувати героїв Великої Вітчизняної прийшли і зовсім юні — школярки, котрі, можливо, лише мріють стати студентами ВНТУ. Дев'ятикласник Вінницької ЗОШ №10 Юра Нікешин на акордеоні виконав вальс «Під небом Парижа». Маленька скрипалька Анна Нестерова, учениця 6-го класу 31-ї Вінницької школи, теж грала для ветеранів. Слово брали директор Інституту інформаційних технологій і комп'ютерної інженерії, завідувач кафедри ОТ, доктор технічних наук, професор

Дев'ятикласник Юра Нікешин грає «Під небом Парижа»

Юна скрипалька перед виступом

Олексій Азаров, завідувач кафедри ІМ, д.т.н., професор Олександр Роїк. В урочистостях взяли участь директор Інституту радіотехніки, зв'язку та приладобудування, завідувач кафедри ТСТБ, д.т.н., професор Василь Кичак, директор Інституту будівництва, теплоенергетики та газопостачання, завідувач кафедри ТГП, професор Георгій Ратушняк, директор Інституту автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління, професор Анатолій Васюра, завідувач кафедри електроніки, д.т.н., професор Володимир Осадчук, декан факультету перепідготовки з економіки та комп'ютеризації, к.т.н., доцент Юрій Яремчук... Ведучою «Зустрічі поколінь» була студентка Анна Пашенко.

Вручивши квіти ветеранам, профком співробітників університету запропонував гостям свята продовжити спілкування більш камерно — за солодким столом.

Усі ветерани Великої Вітчизняної, які працюють чи ко-

лись працювали у ВНТУ, уже отримали запрошення на наступну «Зустріч поколінь». У актовій залі університету для них гратиме симфонічний оркестр обласної філармонії. А потім спілкування продовжиться в університетській їдальні за святковими столами. Уже багато років поспіль у переддень 9 Травня за сприяння профкому співробітників і адміністрації ВНЗ відбуваються такі урочистості.

Доземний уклін і безмірна вдячність нашим ветеранам за Перемогу!

Галина Майхрук,
заступник голови профкому співробітників ВНТУ
Фото Сергія Маркова

У нашій НТБ вчатьсЯ бібліотекарі

Про ефективність діяльності бібліотеки можна робити висновки не лише за цифровими показниками, але і — що значно цінніше — за якістю роботи з читачами і книгою, за використанням при цьому різноманітних форм.

Науково-технічна бібліотека нашого університету за останні кілька років накопичила досвід у проведенні культурно-масової роботи в допомогу навчальному процесу студентів і організації їх дозвілля. Це книжково-ілюстративні виставки, літературні вернісажі, прем'єри книг, наукові години, години поезії, літературно-музичні вечори...

За рішенням методичного центру бібліотек ВНЗ у НТБ нашого ВНТУ організована Школа професійної майстерності. 6 квітня відбулося перше її засідання. У ньому взяли участь представники п'яти бібліотек вищих навчальних за-

кладів Вінниці (загалом 25 осіб). Проводила заняття завідувач відділу науково-технічної бібліотеки нашого університету Наталя Петрівна Банкова.

Фахівці ознайомились із роботою нашої НТБ, мали змогу отримати консультації на тему «Досвід сучасної виставкової роботи у бібліотеці ВНЗ». Скористались нагодою побувати на літературно-музичному вечорі, присвяченому Михайлові Лермонтову «Я не хочу, щоб свет узнал мою таинственную повесть». Ведучі вечора, завідувач відділу НТБ Наталя Банкова та старший викладач кафедри КМД Михайло Харьков, студенти нашого університету, що декламували поезію Лермонтова, емоційно, натхненно, проникливо розповідали про його долю, про його великий талант.

На часі

30 березня у конференц-залі вінницького готелю «Поділля» відбувся інтерактивний семінар «Членство в НАТО та економічна безпека держави: українська перспектива в контексті міжнародного досвіду». Організатори — Інститут трансформації суспільства і Центр інформації та документації НАТО в Україні. Захід проходив за підтримки Вінницької облдержадміністрації та Вінницької міської ради.

У роботі семінару взяли участь понад півсотні викладачів та студентів нашого університету. Вони так перейнялися проблемами, що зголосилися взяти участь і в обговоренні за «круглим столом».

НАТО + Україна = ?

Голова Вінницької облдержадміністрації **Олександр ДОМБРОВСЬКИЙ** подякував, що саме Вінницю обрали для проведення цього актуального заходу. Зазначив, що мав змогу, відвідуючи країни-члени Альянсу, порівняти їхні і наші збройні сили. І це порівняння вийшло не на користь нашої армії. Тому, на думку губернатора, Україна має якнайшвидше поліпшити стан справ у нашому війську і увійти до складу НАТО.

Директор Інституту трансформації суспільства Олег СОСКІН наголосив на енергетичній незалежності — організації альтернативного російському постачанні в Україну нафти і газу, що підвищить економічну безпеку нашої держави. Олег Ігоревич акцентував лише на позитивних наслідках вступу країни до альянсу.

Посол Угорщини в Україні, Голова Департаменту Міністерства закордонних справ Угорщини Молнар ДЬОРДЬ повідомив, що з часу вступу його країни до НАТО великих трансформацій зазнали угорські збройні сили. Ця модернізація армії потребувала певних витрат. Пан посол зазначив, що не розуміє терміну «економічна безпека» і вважає, що він виник у пострадянському просторі як наслідок довготривалого протистояння західному співтовариству. Але, на мою думку, пан Дьордь або не зовсім вірно переклав термін «безпека», пов'язавши його з військовою тематикою, або злукавив, заявивши, що західні країни не переймаються власною економічною безпекою.

Перший секретар посольства Чехії в Україні Вацлав РАМБОУСЕК, який приїхав до Вінниці разом з послом Чехії, у своєму виступі (його синхронно перекладав завідувач кафедри технічного перекладу нашого Вінницького технічного університету Микола Прадівляний) наголосив на підтримці новими членами альянсу прагнення України до НАТО. Він як і угорський дипломат розповів про досвід вступу своєї країни до Північно-Атлантичного блоку, зауважив, що це довготривалий та непростий процес, який повинен мати підтримку населення країни.

В обговоренні піднятих експертами проблем деякі виступаючі намагалися розкрити можливі негативні наслідки вступу нашої держави до альянсу для української економіки. Проте такі думки не зовсім сподобалися головному. Інші виступаючі наголошували на необхідності ознайомлення громадян України зі всіма аспектами діяльності альянсу, основними положеннями, за якими він існує, щоб можна було визначити всі можливі переваги та недоліки членства нашої держави в НАТО.

У дискусії активну участь взяли представники штабу ВПС, місцевих осередків політичних партій та громадських організацій. Більшість виявляла прихильність ідеї

вступу України в НАТО. Проте серед аргументів не було жодного, пов'язаного зі зміцненням економічної безпеки України. Окрім озвученого Олегом Соскіним про зменшення залежності від російських енергоносіїв. Це, на мою думку, абсолютно не залежить від вступу до НАТО. Представники ветеранських організацій міста і осередків проросійськоналаштованих чи опозиційних до нової української влади партій, деякі депутати місцевих рад висловлювалися проти вступу України до альянсу, намагаючись аргументувати свою позицію з економічної точки зору. Але прихильникам вступу України в НАТО це не подобалося, і вони намагалися спростувати усі приведені опонентами аргументи.

В особистій розмові з паном Олегом Соскіним я висловив думку, що семінар сприяв поширенню знань про НАТО серед мешканців регіону, але не розкрив проблему економічної безпеки України при вступі в альянс. Олег Ігоревич відповів, що експерти окреслили основні питання, а дискусія дала мало відповідей на них через невисокий рівень підготовленості до неї місцевих доповідачів.

Студенти нашого університету подякували Олегу Ігоревичу за те, що його інститут організовує і проводить такі заходи.

Матеріали інтерактивного семінару будуть видруковані окремою збіркою, а також з ними можна ознайомитись на Web-порталі Інституту трансформації суспільства: www.Soskin.info. Деякі вийдуть в журналі «Економічний часопис – XXI». А матеріали про НАТО, які організатори презентували нашому університету, чекають свого читача в бібліотеках: на кафедрі КМД та в НТБ ВНТУ.

Я від імені проректора з виховної роботи та наукової роботи в галузі гуманітарних наук, професора Тамари Буяльської запросив організаторів семінару відвідати унікальний художній музей та виставковий зали Центру культурології та виховання студентів нашого університету. До речі, київські гості напередодні самі висловити побажання побувати у ВНТУ. Екскурсію для наших гостей провела особисто Тамара Болеславівна. Директор Інституту трансформації суспільства Олег Соскін залишив вдячний запис в книзі для відвідувачів художнього музею.

За домовленістю з ректором ВНТУ, академіком Борисом Мокіним доктор економіки Олег Соскін 14 квітня у нашому університеті прочитав студентам-екраністам лекції з інтеграції України в НАТО «Економічна ситуація в Україні: аналіз і перспективи розвитку».

Ігор Острий, старший викладач кафедри ЕПОВ, заступник декана факультету ІПСМ з ВР

Актуально

ЧАС КЕРУЄ ДУМКОЮ

EUREKA шукає ідеї за адресою

<http://inaeksu.vstu.vinnica.ua/SiteNEV/distedu/brainstorming.local>.

Сьогодні нема ціннішого продукту, як результату діяльності людини, ніж нова, перспективна ідея.

Поняття ідеї в цьому контексті має глобальний характер. Хороша ідея в бізнесі є запорукою його успішного розвитку, далекоглядні ідеї в політиці забезпечують мирний і прогресивний розвиток держав, а в науці і техніці без новаторських ідей взагалі немислимий розвиток. Однак процес народження ідей досі залишається глибокою таємницею. Питання: як знайти нову хорошу ідею? — залишається без відповіді. А сьогодні потреба нових ідей нагальна. Для прикладу, глобальна енергетична криза. За песимістичними прогнозами експертів ООН до її «відкритого» початку з обвальним ростом цін на нафту залишається не більше 5 років. Оптимістичніші висновки відсувають ці події на 10 років. А ідеї, яка дає альтернативу звичному пальному так ніхто і не оприлюднює — її поки-що немає. Дивує поведінка тих, хто повинен далекоглядно турбуватися за майбутнє суспільства: президентів країн. Одні оголошують зоною своїх інтересів території, де є значні поклади нафти, і під лозунгом захисту демократії фактично починають розпоряджатися тими запасами. Інші намагаються нічого не помічати...

Нині ж потрібно негайно створити різні конкурси як національні, так і під егідою ООН, оголосити премії винахідникам, які запропонують прості і доступні джерела енергії, здатні замінити нафтопродукти. У технічних ВНЗ викладачі мають звертати увагу студентів на цю та інші актуальні проблеми. Потрібно нарешті зрозуміти — сьогодні живемо невинувато розкішно. І вже зовсім швидко якість життя зміниться на гірше, якщо не знайдемо радикального рішення. Адже без такого інші науково-технічні розробки є настільки малозначимими, що витрати на них нашого найціннішого ресурсу — часу, абсолютно невиправдані.

Слід усіляко сприяти виникненню ідей такого масштабу, їх розвитку до рівня НОУ-ХАУ. Саме для цього ми розробили оригінальну систему EUREKA, яка дозволяє проводити пошук рішень в різних галузях науки і техніки. Завітати до системи EUREKA можна за адресою <http://inaeksu.vstu.vinnica.ua/SiteNEV/distedu/brainstorming.local>.

Ця система об'єднує в реальному масштабі часу через мережу INTERNET інтелектуальні зусилля різних фахівців, які перебувають далеко один від одного. В її основі використання головних принципів методу «мозкового штурму» (Brain-Storming), модифікованих для роботи за мережевими технологіями. Це дозволяє інтенсифікувати процес пошуку найкращих творчих рішень. У структурі системи реалізовані спеціальні динамічні інформаційні бази, доступ до яких має різні рівні можливостей їх використання, причому зміна рівнів здійснюватиметься лише під управлінням часу.

Для уникнення суб'єктивного впливу редактора (User Editor) на творчий процес потрібен об'єктивний чинник, який всіх учасників ставив би в однакові умови. Нема нічого доступнішого, простішого для вимірювання і водночас абсолютного невідданого будь-яким фальшуванням або впливам, ніж

час. Адже навіть у такій, іноді повністю стохастичній організації, як наш парламент, регламент часто є єдиним засобом, здатним відновлювати порядок.

Системна конфігурація проекту EUREKA непротирічлива в сенсі збереження класичної технології пошуку рішень задач творчого рівня. Вона має чотири етапи: а) постановка задачі; б) пошук варіантів рішень; в) аналіз знайдених варіантів; г) оцінка варіантів і вибір найкращого.

Важлива роль належить редактору процесу (User Editor). Він повідомляє учасників про дату і час початку чергового сеансу. Надає їм паролі для доступу та іншу сервісну інформацію. Він також ставить задачі в таких формах представлення інформації, які дозволять найповніше розкрити її сутність. Цю інформацію він розміщує на відповідній сторінці. User Editor також повідомляє про межі часових інтервалів, які виділяються для здійснення етапів, і попереджує про моменти їх початку і закінчення. Отже, редактор управляє лише ресурсом часу.

В обумовлений час учасники Brain-Storming, що входять в групу «генераторів», отримують доступ до сторінки з початковим формулюванням задачі. Через часовий інтервал, відведений для ознайомлення з задачею, вони отримують повний доступ до своїх індивідуальних сторінок, де вони можуть формулювати будь-які варіанти рішень (абсолютно нереальні, фантастичні і т.д.). До того ж кожен з них може переглядати індивідуальні сторінки інших учасників, однак вносити в них зміни неможливо. Із закінченням часового інтервалу, виділеного для першого етапу процесу, повний доступ «генераторів» до індивідуальних сторінок закінчується. Вони можуть лише переглядати їх. Доступ до масиву рішень отримує друга група учасників — аналітики. Вони виконують ретельний аналіз, розвиток і вибір найкращого варіанту рішення запропонованої задачі. Цей процес може мати ітераційний характер у випадку виникнення необхідності перебору і вдосконалень. Виділене рішення виставляється на спеціальній сторінці для загального обговорення, визначення його сильних та слабких сторін і отримання нових пропозицій для покращення.

Це спроба коротко описати одну з багатьох систем, в яких головну роль відіграє саме час, який є найпершим інструментом науки, з допомогою якого досліджуються всі явища і об'єкти світу. Але питання — що таке час? — залишається без відповіді. Час невпинно міняє світ навколо нас і нас самих. Ми користуємося безліччю годинників, але що ми міряємо, коли міряємо? Що саме змінюється, коли біжить час? Куди він перетікає і звідки? Час дискретний чи безперервний? Яка його справжня розмірність? І чому його завжди не вистачає? Ці та безліч інших питань повинні хвилювати дослідників, які розуміють, що ми надто близько підійшли до тієї межі, яка вимагає радикальної зміни в технологіях розвитку людської цивілізації.

Юрій Шабатура,
кандидат технічних наук, доцент кафедри МПА,
керівник проекту

Його самобутність — українець

*Я живопису пісню з глибини його серця почув,
А в руці замість пензля стискав він сльозу.*
В. Козюк

В експозиційній залі Центру культурології і виховання студентів нашого університету нова виставка. Виставка полотен відомого вінницького маляра, чье ім'я занесено до Всесвітньої енциклопедії художників, — Михайла Чорного.

Голодомор, війна, тяжкі повоєнні роки, бачені в дитинстві та закарбовані в пам'яті, стали темою для великої кількості проникливих психологічних творів. Митець звертається до монументальних образів визначних постатей діячів української культури — В. Стуса, М. Леонтовича, В. Руданського, В. Забаштанського, С. Параджанова, Л. Українки. У його галереї — Г. Сковрода, Т. Шевченко, М. Деревус, І. Миколайчук. Жодна картина не була держаним замовленням, то був поклик душі, бажання виконати свій громадський обов'язок перед земляками.

Серія пейзажів, представлених на вернісажі — калейдоскоп різних пір року. Реалістичне зображення поєднується з авангардною побудовою важкого олійного мазка. З темного тла висвітлюються окремі моменти композиції. Малярська техніка бачиться різною — в деяких роботах він ретельно вимальовує фрагменти, в інших — широко і навіть неохайно накладає фарбу на полотно. Мабуть, це відповідає різним емоційним станам митця та темам, які особливо його хвилюють. Неоднозначні колірні поєднання, вільна система накладання мазків різної щільності та напрямку — свідчення високої майстерності художника. Відчуття авторської душевної теплоти до знайомих приземлених краєвидів на полотнах передається і глядачеві.

Писанки

Миколі Чорному притаманна власна стилістична манера художнього мовлення — він сміливо деформує і декоративізує образи. Його характерними рисами є багатотіфурність композицій, символічно-сміслові наповнення, досить стримана колірна гама (улюблені коричнева та вохристо-біла фарби). Наповнена добрим українським гумором серія «Веселі діди». Вони танцюють, ловлять бджолиний рій, підглядають за купанням дівчат, жартують...

Заслужений художник України Микола Чорний — український селянський художник, якому притаманне народне бачення образів. Українська ментальність — формула його самобутності. Учасник обласних, республіканських, всесоюзних виставок, міжнародних арт-фестивалів, лауреат обласної премії ім. М. Трублаїні, всесоюзного меморіалу А. Куїнджі. Член Національної спілки художників України. Навчався в Одеському художньому училищі ім. М. Грекова, у Київському державному художньому інституті. Завершив освіту в творчій майстерні Академії мистецтв СРСР в Москві (педагоги: М. Деревус та С. Григор'єв). Основний напрямок його творчості — олійний живопис, але в доробку багато і графічних робіт.

Людмила Мишанська, методист ЦКВС ВНТУ

Gaudeamus!

Жартував «Веселий економіст»

На те і Перше квітня. Студенти Інституту менеджменту відсвяткували день сміху. Влаштували веселу шоу-програму в клубі «Зодіак», назвавши її «Веселий економіст».

Це дебют майбутніх менеджерів в «Зодіаку» — перше свято, організоване економістами в гуртожитку №2. Ініціаторами та ведучими свята були студенти **Роман Самборський (група 1МФК-01), Ольга Філонова (1МФК-02) і Тарас Щербак (2МТ-00, Інститут машинобудування та транспорту)**. До речі, студенти ІНМТ не лише допомагали організувати свято, але й брали активну участь у різноманітних веселих конкурсах, яких було чимало. Зрештою, усі у веселих змаганнях брали активну участь, за що отримували цікаві призи. А оскільки для студента та ще й у гуртожитку проблема харчування завжди актуальна, то й подарунки були відповідними. Спонсором першоквітневого свята, як і зазвичай, виступав студентський профком. Його на «Веселому економісті» репрезентували Ольга Кисіль (ІМО-03) та Світлана Мушинська (ЕП-01).

Своїми дотепами тишила команда КВН першокурсників. Вдало жартувала і комендант нашого гуртожитку Раїса Корольок. Найактивнішими в організації Першого квітня в другому гуртожитку були студенти Марина Чорна (МР3-04), Олександр Бевз (ЗТ-03), Сергій Засієнко (ММ-02), Наталія Кондрук (2МФК-02), а також студентська адміністрація клубу «Зодіак».

Вечір закінчився фінальною піснею. І виступами гостей. Заступник декана з виховної роботи факультету ІПСМ Ігор Острий, комендант університетського гуртожитку №2 Раїса Корольок, директор клубу ВНТУ Галина Севастьянова дякували за «Веселого економіста» і бажали й надалі не втрачати почуття гумору.

Тетяна Рахнянська, 1МФК-02,
Ольга Білонова, 1МФК-02

СВІТЛИЙ ПАМ'ЯТІ професора КОРЧИНСЬКОГО

На 74 році життя помер колишній завідувач кафедри хімії нашого університету **Георгій Антонович Корчинський** – доктор хімічних наук, професор, Заслужений працівник народної освіти України, член президії Українського електрохімічного товариства. Він був знаним в Україні фахівцем з електрохімії, наукові праці якого відомі не тільки у рідній країні, а й за кордоном.

Г. А. Корчинський народився 19 травня 1931 року в селі Городище Деражнянського району Хмельницької області. У 1956 році закінчив Чернівецький державний університет ім. Федьковича за спеціальністю «фізична хімія». Спочатку працював у Вінницькому педагогічному інституті на кафедрі хімії. У 1969 році очолив кафедру хімії Вінницького політехнічного інституту і керував нею до 2000 року. У 1985 році успішно захистив у Дніпропетровському хіміко-технологічному інституті докторську дисертацію на тему «Дослідження нестационарних процесів в електрохімічних системах». Професор з 1989 року. Автор близько 100 друкованих наукових та навчально-методичних праць, а також підручника «Хімія» для студентів технічних спеціальностей ВНЗ.

Георгій Антонович заснував і тривалий час керував науковим напрямком кафедри «Електрохімічна кінетика в електродних процесах», а також багатьма держ- і госптематиками, частина з яких була впроваджена на підприємствах електронної та електротехнічної промисловості. Він також заснував у нашому ВНЗ електрохімічний студентський науково-дослідний гурток. Керував електрохімічним товариством ім. Д. І. Менделєєва обласної спілки «Знання».

Доклав значних зусиль до становлення і розквіту нашого університету, залучаючи на його розвиток кошти міністерств і відомств. Був членом Конгресу української інтелігенції Вінниччини, активно впроваджував українську мову у навчально-методичний процес. Нагороджений медаллю «Ветеран Праці», знаком «50 років визволення України», багатьма почесними грамотами за самовіддану працю у вищій школі.

Георгій Антонович був завзятим бджолярем, любив садівництво.

Професор Корчинський залишиться у пам'яті численних студентів, колег і близьких своєю людяністю, принциповістю, чесністю. Будемо пам'ятати його як вдумливого і доброзичливого радника, мудрого наукового керівника і яскравого вченого, патріота України.

Колектив кафедри хімії та екологічної безпеки

ВІЛЬНА БОРТЬБА

Команда ВНТУ зайняла друге місце у змаганнях з вільної боротьби за програмою VII літньої універсиади ВНЗ області, присвяченої 60-річчю Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Збірна нашого університету складалась із семи спортсменів. І кожен з них у своїй ваговій категорії став призером.

- У вазі 55 кг II місце — **Володимир Гаврилук** (група ЕПА-01, ІНЄЕЕМ);
III місце — **Андрій Симачков** (ЗМТ-02, ІНМТ);
- У вазі 60 кг III місце — **Олександр Кривоногов** (ЕСМ-02, ІНЄЕЕМ);
- У вазі 66 кг III місце — **Олександр Кушнір** (ЗПЗ-03, ІНІТКІ);
- У вазі 74 кг II місце — **Денис Грубор** (АЕ-03, ІНЄЕЕМ);
- У вазі 96 кг III місце — **Юрій Неприлук** (2АВ-04, ІНАЕКСУ);
- У вазі 120 кг I місце — **Богдан Писаренко** (ЕЗ-03, ІНРТЗП).

Дмитро Поліш,
старший тренер команди,
майстер спорту

МЕТА — ДОСЯГАТИ МАКСИМУМУ

В особистій першості з настільного тенісу за програмою VII універсиади ВНЗ Вінниччини безапеляційним лідером серед дівчат виявилась Ірина Сірик — першокурсниця Інституту інформаційних технологій і комп'ютерної інженерії нашого університету (група 231-04). Попри юний вік, у своєму активі вона уже має чимало перемог на рівні області. А нещодавно на відкритому чемпіонаті Вінниці з настільного тенісу Іра здобула другу сходинку п'єдесталу пошани. Нині вихованка Ладиженської ДЮСШ є капітаном студентської команди тенісистів ВНТУ. Команди, яка не програвши жодної зустрічі, виборола перше місце у змаганнях з настільного тенісу VII обласної універсиади ВНЗ.

- Тобі спорт допомагає у житті?**
Звичайно. Енергію після занять спортом можна спрямувати на навчання.
- Що для тебе є сенсом життя?**
Сприяти тому, аби оточуючі ставали щасливішими.
- Чому ти обрала ВНТУ?**
Тому, що вважаю наш університет найпрестижнішим в Україні. А для досягнення максимального результату мені потрібно отримати якнайкращі знання і найперспективніший фах.
- Чи вважаєш ти успіхом те, чого уже досягла?**
Мені хотілося б досягати усе вищого рівня, усе нової мети. А думати, успіх це чи ні, буду колись потім.
- Хто тебе спонукав до занять настільним тенісом?**
Мій старший брат. Раніше ми тренувалися разом.
- Чому саме цей вид спорту ти обрала?**
Тому, що на відміну від деяких видів спорту, для гри в настільний теніс потрібна не лише фізична підготовка, але і розум.
- Що б ти порадила спортсменам-початківцям?**
Пам'ятати, що для досягнення мети, мусиш сконцентрувати на цьому всі зусилля.

Спілкувалась Вікторія Андрійченко, АМЗ-04, ІНІТКІ

Перед стартом

Наші плавці

ПЛАВАННЯ

За перемогу у змаганнях з плавання за програмою VII літньої Універсиади ВНЗ Вінниччини студенти змагались у басейні «Авангард». Команда ВНТУ виборола друге місце, поступившись лише спортсменам Інституту фізкультури педуніверситету.

Найбільше перемог здобув першокурсник Інституту машинобудування та транспорту **Сергій Ляховченко (група 2ТМ-04)**. У його активі перше місце на дистанціях: 50 м вільним стилем — 25.13; 100 м вільним стилем — 58.0; 100 м на спині — 1.03,06; в естафеті 4 × 50 (разом з **Олексієм Бойком, Валерієм Чігіром та Миколою Стратійчуком**) став першим із результатом 1.53,8.

Олексій Бойко здобув перше місце на дистанції 200 м вільним стилем з результатом 2.27,78 та друге місце на дистанції 100 м теж вільним стилем — 1.03,06.

Василь Римар виграв два перших місця на дистанції 50 м брасом — 34.70 та 200 м комплексне плавання 2.59,75; друге місце на дистанції 100 м брасом — 1.24,56.

Іван Нерсесян приплив першим на дистанції 100 м брасом — 1.20,90 та другим на 50-метровці брасом — 35.20.

Микола Стратійчук був третім на 100 м вільним стилем — 1.06,0.

Євген Задачін став другим на дистанції 200 м вільним стилем.

Збірна дівчат здобула четверте командне місце. **Тетяна Філіпович (1КС-04, ІніТКІ)** здобула два третіх місця на дистанції 50 м вільним стилем та 50 м брасом і друге місце у стометрівці брасом.

Олена Сатайкіна,
викладач кафедри фізвиховання ВНТУ,
майстер спорту

Фото Романа Бойка

Редколегія:

Т. Б. Буяльська
(головний редактор)

І. П. Зянько
(редактор)

П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)

Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)

Б. І. Мокін

С. В. Юхимчук,

М. П. Свірідов,

Л. І. Волхонська,

Г. П. Котлярова,

Т. С. Криклива,

М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

21021, м. Вінниця,
Хмельницьке шосе, 95,
корп. «2», кімн. 2218

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 44-02-68

«Імпульс» — щомісячник

Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію
ВЦ № 424 від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 93,
головний корпус, кімн. 114, тел. 44-05-32

Комп'ютерна верстка — *Криклива Т. С.*
Кушнір О. О.

Фото на першій сторінці — *Марков С. М.*

Підписано до друку 25.04.05. Формат 29,7 × 42 1/2.

Наклад 625 прим. Зам. № 2005-059

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-видавничому центрі ВНТУ

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 93, головний корпус, 1-й поверх, тел. 44-01-59